

РЕШЕНИЕ

№ 3167

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **169** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от Я. Д. Ц. от [населено място], с която е оспорил мълчаливия отказ на Изпълнителния директор на [фирма] по искане за предоставяне на достъп до обществена информация, с вх. №36257-СОА21-ЕВ01-743/29.11.2021 г., депозирано пред Столична община и препратено му по компетентност от СО на 01.12.2021 г. След като е изискана преписката от ответника, с изпращането на която същият е заявил, че се е произнесъл по заявлението с приложено към преписката Писмо рег. индекс М-1261/07.12.2021 г., изпратено на заявителя, но върнато като непотърсено от него на 30.12.2021 г., с Разпореждане от 04.02.2022 г. копие от писмото е изпратено на жалбоподателя, като му е указано писмено да посочи дали поддържа подадената жалба срещу мълчаливия отказ или не, като в случай, че я поддържа да обоснове правния си интерес от това. С пояснение, постъпило на 21.02.2022 г. жалбоподателят е заявил, че в полученото писмо не се съдържат никакви отговори на запитването му по ЗДОИ, поради което обжалва същото като изричен акт на [фирма] да му предостави исканата обществена информация. Излага съображения, че макар в писмото да е посочено къде се съдържа поисканата от него информация, реално не му е предоставено това, което е поискал. В доклада за състоянието на [фирма], към който се препраща с писмото, не се съдържа никаква поискана от жалбоподателя информация. Съдържа се единствено информация за размера на инвестицията. Моли да бъде отменено писмото и ответника

да бъде задължен да му предостави поисканата информация. Подробни съображения за основателност на жалбата са изложени в представени писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – Изпълнителен директор на [фирма], е изразил становище по жалбата, чрез главен юрисконсулт М. Д. при изпращането ѝ за разглеждане от съда и в представени отговор и становище по жалбата, както и чрез процесуалния си представител в съдебно заседание. Счита жалбата за недопустима, респективно неоснователна. Подробни съображения са изложени в писмена защита, като твърди, че не е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ, както и че поисканата информация не представлява обществена такава. По същество на спора счита, че в отговора е посочено къде може да бъде открита информацията. Предвид това моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, а при условията на евентуалност да бъде отхвърлена, като му се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, както и на хартиен носител т.5.0 от „Доклад за състоянието на [фирма], в който ответникът твърди, че се съдържа исканата от оспорвания информация.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Я. Д. Ц. от [населено място] е подал заявление с вх. №36257-СОА21-ЕВ01-743/29.11.2021 г. за достъп до обществена информация до Столична община. Столична община е приела, че не е компетентна да отговори на поставените въпроси, поради което е препратила заявлението на Изпълнителния директор на [фирма].

Със заявлението е поискано от Кмета на Столична община да предостави на заявителя следната информация: Във връзка с публикации в медиите, относно решение на СОС, кметът на С. и изпълнителния директор на [фирма] да започнат преговори за изпълнението на препоръките в плана за обновяване и стабилизация на [фирма], за какъв период от време се планира да се възвърнат инвестициите в плана.? Заявил е желание информацията да му бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес [електронна поща](#).

Заявлението, на основание чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ е препратено от СО до [фирма] по компетентност на 01.12.2021 г.

Изпълнителния директор на [фирма], се е произнесъл по заявлението с Писмо рег. индекс М-1261/07.12.2021 г., в което е посочено, че най-точна и правилна информация Я. Ц. може да намери в материалите: „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“. Тези материали са изготвени от „Б. и В.“ и са публични в сайта на СО. Сочи се, че в „Доклад за състоянието на [фирма]“ е представено извършеното Предпроектно проучване – доклад по изпълнение на Задача № 2, в което проучване е дадена напълно достатъчна информация, от която Я. Ц. се нуждае. Това писмо е било изпратено на заявителя, но видно от доказателствата по преписката е върнато като непотърсено от него на 30.12.2021 г. Затова същото е връчено на жалбоподателя от съда. В писмото не е посочен органа, пред който следва писмото може да бъде обжалвано, както и не е посочен срока за обжалване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу Писмо рег. индекс М-1261/07.12.2021 г. на Изпълнителния директор на [фирма] е процесуално ДОПУСТИМА, с оглед твърденията на оспорващия, че с оспореното писмо не е получил отговор на поставения от него въпрос. Дали това е така или не, е въпрос по същество на спора. Същата е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годен за оспорване акт – писмо за предоставяне на достъп до обществена информация. Доколкото не са представени доказателства за връчване на процесното писмо, а същото е връчено на жалбоподателя от съда, то настоящият съдебен състав приема, че жалбата е подадена в срока за обжалване. Освен това, в процесното писмо не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК. Предвид това съдът приема, че доводите на ответника за недопустимост на жалбата са неоснователни.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното писмо е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 ЗДОИ. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Според §1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл. 5, ал.2, т.1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато

са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т. 43 ДР ЗОП "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 - 14.

Видно от чл. 20 от Устава на [фирма] 100% от капитала на предприятието е собственост на Столична община, която осъществява и функциите на Общо събрание и съответно избира и освобождава членовете на Надзорния съвет (чл.21, ал.1, т.4 от Устава). Н. съвет (НС) избира и освобождава членовете на Управителния съвет на дружеството (УС), контролира дейността на УС и определя правилата за работата на последния (чл.28, ал.2 от Устава). Съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, който ръководи цялата изпълнителна дейност на общината (чл.38, ал.1, чл.44, ал.1, т.1 ЗМСМА).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че [фирма] е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б."б" и б."в" ДР ЗДОИ, вр. чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. В този смисъл е и практиката на ВАС – Определение №11505/13.09.2013 г. по адм. дело №11753/2013г.; Решение №7228/28.05.2013г. по адм. дело №11081/2012 г. Безпротиворечива по въпроса задължен субект ли е Т. по чл.3 ЗДОИ, е и практиката на Административен съд София – град.

Съдът приема, че макар да не е издадено във формата на решение, доколкото оспореното писмо е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ не е налице основание за неговата отмяна по чл.146, т.2 АПК. Действително в писмото не е налице изричен отказ за предоставяне на поисканата информация, а формално е посочено, че информацията се съдържа в „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“. Тези материали са изготвени от „Б. и В.“ и са публични в сайта на СО. Т.е., за да се прецени дали реално е предоставен достъп до поисканата информация или е отказан такъв, следва да се анализира съдържанието на посочените документи, публично достъпни на сайта на СО и представени на хартиен носител в хода на съдебното производство от ответника. Писмото е издадено в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Съдът не констатира нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, обуславящи отмяна на оспорения акт на основание чл.146, т.3 АПК.

Съдът счита, че процесният отказ по е постановен в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация,

свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

В случая съдът намира, че исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Съдът приема, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната.

В конкретния случай, ответникът в оспореното писмо е препратил към „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“, изготвени от „Б. и В.“ и публично достъпни в сайта на СО. В хода на процеса тези материали са представени на хартиен носител. Настоящият съдебен състав приема, че поисканата информация реално не се съдържа в документите, в които е посочено, че се съдържа. В същите не е посочено изрично след колко време ще се възвърнат инвестициите в проекта за модернизация на [фирма] по плана „Б. и В.“, достъп до каквата информация е поискал заявителят с процесното заявление. От съдържанието на представената по делото извадка от плана не може да се изведе извод в тази насока. Следователно, реално поисканата информация не е предоставена, макар изрично това да не е указано. Освен това в хода на процеса не се установи дали ответникът разполага с такава информация извън документа, към който е препратил.

По тези съображения съдът намира, че подадената жалба се явява основателна и процесното писмо следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по подаденото от Я. Д. Ц. заявление с вх. №36259-СОА21-ЕВ01-743/29.11.2021 г., като в зависимост от това дали разполага с исканата информация ответникът следва да издаде или акт по чл.34 ЗДОИ, или акт по чл.38 ЗДОИ – мотивирано решение. Ако ответникът не

разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение следва да препрати заявлението на съответния орган, който разполага със същата, като уведоми за това заявителя, съобразно предвиденото в чл.32 ЗДОИ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски. От доказателствата по делото в тази насока е видно, че същият е заплатил държавна такса в размер на 10 лева и адвокатски хонорар в размер на 500 лева, платен в брой при депозиране на жалбата в съда при подписване на приложения по делото договор за правна защита и съдействие. Доколкото размерът на адвокатското възнаграждение е в минимално предвидения такъв за административни дела съгласно Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възражението на ответника за прекомерност се явява неоснователно. Предвид това [фирма], като ЮЛ, чийто орган е издал отменения акт следва да бъде осъдена да заплати разноски в общ размер от 510 лева

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо рег. индекс М-1261/07.12.2021 г. на Изпълнителния директор на [фирма].

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на [фирма] за за ново произнасяне по подаденото от Я. Д. Ц. заявление за достъп до обществена информация вх. № 36259-СОА21-ЕВ01-743/29.11.2021 г., **в 14-дневен срок от получаване на решението**, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Я. Д. Ц. от [населено място] деловодни разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: